

Inkoop samenwerking 2015 Jeugdzorg en Begeleiding Awbz (samenvatting)

Inleiding

In de acht raden zijn de afgelopen maanden voorstellen behandeld over congruente samenwerking voor de 3 decentralisaties: "Bestuurlijke besluitvorming 3D in de regio Alkmaar" over hoe besluiten worden voorbereid en genomen; de "Uitwerking Congruent samenwerkingsverband 3D regio Alkmaar" met criteria om te wegen wat er lokaal en regionaal kan worden uitgevoerd, en het voorstel om binnen het congruent samenwerkingsverband nu vooral de inkoop 2015 juridisch te regelen. Op dat laatste voorstel zijn de wensen en bedenkingen van de gemeenteraden gevraagd. Een overzicht van de uitkomsten vindt u in de tweede bijlage bij deze notitie. De beleidskaders Jeugd en Overheveling Begeleiding Awbz zijn inmiddels vastgesteld in de meeste van de acht gemeenteraden. Zij bevatten suggesties hoe de gemeenten hun onderlinge samenwerking voor de inkoop 2015 kunnen regelen: door een Centrumgemeente aan te wijzen om de onderhandelingen voor de inkoop 2015 te voeren en om als één opdrachtgever op te treden.

In deze notitie zijn deze voorstellen geconcretiseerd in een advies over de te kiezen juridische vorm voor de inkoop samenwerking 2015 op het terrein van de gedecentraliseerde diensten Jeugd en Awbz.

Uitgangspunten

Voor de weging van de keuze zijn de volgende aspecten leidend:

- De afspraken over inkoop regelen "**door wie, en voor welke gemeenten**" wordt ingekocht maar niet "**wat**" wordt ingekocht. Wat er wordt ingekocht is voor 2015 grotendeels bepaald door het overgangsrecht en het vertrekpunt "continuïteit van de zorg" (zie de beleidskaders / transitieplannen). De juridische vorm voor samenwerking is een "voertuig" om het inkoopproces zo professioneel mogelijk te organiseren.
- De samenwerking betreft uitdrukkelijk alleen inkoop en contractmanagement voor het jaar **2015**¹; de gekozen vorm mag niet in de weg staan dat de gemeenteraden voor 2016 e.v. een andere samenwerkingsvorm kiezen. Flexibiliteit en doorgroei moeten mogelijk zijn.
- De colleges hebben het advies omarmd om de organisatorische inrichting en aansturing van de inkoop licht, eenvoudig en pragmatisch vorm te geven.
- Goed opdrachtgeverschap staat voorop. Afspraken tussen de gemeenten over de onderlinge samenwerking leggen een bodem onder de onderhandelingen.

Met uw besluitvorming over de "gefaseerde invulling congruent samenwerkingsverband" heeft u al bepaald dat voor de inkoop samenwerking 2015 een van de lichtere samenwerkingsvormen voldoet:

- publiekrechtelijk de "Regeling zonder meer" of de "Centrumgemeenteregeling"
- privaatrechtelijk de "Overeenkomst of Convenant"

Advies

U vindt hier de meest relevante weging en conclusies over de voorkeursvariant. In bijlage 1 zijn de voorkeurs- en alternatieve varianten verdiept.

Publiek of privaat

1. Kies een publiekrechtelijke samenwerkingsvorm voor de inkoop 2015.

In de notitie "Gefaseerde invulling congruent samenwerkingsverband" heeft u gelezen dat een samenwerking op publiekrechtelijke of op privaatrechtelijke leest kan worden geschied. Voor alle, ook de lichte samenwerkingsvormen, moeten doel, duur, reikwijdte, mandaat en organisatie van de samenwerking worden vastgelegd. Wezenlijk voor de samenwerking zijn ook de "publiekrechtelijke waarborgen", onder andere democratische controle en openbaarheid. De publiekrechtelijke varianten hebben het voordeel dat zij deze als het ware "vanzelf" bevatten. Als de samenwerking een privaatrechtelijke grondslag krijgt, moeten de waarborgen afzonderlijk besproken, gewogen en vastgesteld worden.

¹ In de contracten wordt een optie van verlenging inkoopafspraken met 1 jaar opgenomen.

(Vrijwillige) centrumgemeente of "Regeling zonder meer"

2. Kies ervoor om de bevoegdheid tot onderhandelen voor de inkoop 2015 te mandateren aan een centrumgemeente in de regio.

Een "Regeling zonder meer" garandeert gemeenteraden de meeste vrijheid voor eigen beleid en lokale keuzes. De beschikbare budgetten geven voor 2015 echter weinig tot geen financiële ruimte voor lokaal beleid en keuzes door het overgangsrecht en de eis van zorgcontinuïteit. Daardoor kan het democratische voordeel van de "Regeling zonder meer" niet worden verzilverd. Bovendien is het inkoopproces en het contractmanagement zelf kwetsbaar omdat het de gemeenten aan ervaring en expertise ontbreekt met de inkoop Jeugdzorg.

Bij de (vrijwillige) centrumgemeenteregeling wordt één gemeente gemandateerd om de onderhandelingen te voeren namens de overige gemeenten. Deze kiezen of zij zelf contractpartij willen zijn of dat de centrumgemeente de contracten "tekent". Het gebruik van de ingekochte voorzieningen bepalen gemeenten zelf.

Met deze regeling wordt alleen het mandaat zelf geregeld **niet** de inhoud ervan. De inhoud komt aan bod voor het zomerreces. Dan worden onder ander voorstellen over kwaliteitseisen en over de bandbreedte van tarieven aan de raden voorgelegd. Daarmee staan de raden binnen de randvoorwaarden van het overgangsrecht en zorgcontinuïteit aan het roer voor de kwaliteit van de zorg, en bepalen zij de budgettaire kaders voor de inkoop.

De zorgaanbieders hebben veel meer ervaring in onderhandelingen over Jeugdzorg. Daarom is het nuttig en doelmatig om de inkoopexpertise en de daarvoor benodigde middelen zoveel mogelijk gezamenlijk in te zetten, vooral in het eerste jaar.

Wie wordt de centrumgemeente voor de inkoop Jeugdzorg en begeleiding Awbz voor 2015

3. Kies ervoor de gemeente Alkmaar aan te wijzen als centrumgemeente.

Bij de keuze welke gemeente de rol van centrumgemeente vervult is belangrijk een goed functionerende werkwijze van het inkopende organisatieonderdeel, waarin ook de ambtelijke samenwerkingsrelatie is geborgd tussen de centrumgemeente en de andere gemeenten (kennisdeling, informatievoorziening etc). De centrumgemeente moet beschikken over voldoende expertise (juridisch, inkoopstrategisch en -technisch) en politiek-bestuurlijk gezag.

In PORA's en BT kan regionale "bestuurlijke dekking" worden georganiseerd met korte lijnen naar de lokale besluitvormingsroutes, zodat in iedere gemeente snel kan worden gehandeld als er bestuurlijke besluiten noodzakelijk zijn.

Voor de complexere inkooptrajecten zoals huishoudelijke hulp en regionaal vervoer heeft de gemeente Alkmaar eerder, bestuurlijk en ambtelijk naar tevredenheid, namens de regio met de aanbieders onderhandeld. Daarnaast heeft Alkmaar recentelijk specifieke expertise aangetrokken op het gebied van inkoop voor onder andere jeugdzorg. Deze expertise kan ten goede komen aan de regio.

Bijlage 1

Nadere beschouwing en onderbouwing van de verschillende varianten voor inkoop samenwerking in 2015

Publiekrechtelijk: (vrijwillige) centrumgemeente en “Regeling zonder meer”

Zowel bij de centrumregeling als bij de “Regeling zonder meer” wordt er geen nieuwe (bestuurlijke) organisatie ingericht. In een al functionerend organisatieonderdeel wordt bestaande capaciteit benut en zo nodig, al dan niet tijdelijk, uitgebreid. Efficiency, slagvaardigheid en expertise worden zo veel mogelijk “ingeorganiseerd”. Dat beperkt investering en inspanningen

De basis voor het handelen van de centrumgemeenten wordt gelegd in een regeling ex artikel 8, lid 3 WGR, en een dienstverleningsovereenkomst. Met het besluit over de regeling mandateren de gemeentebesturen hun bestuurlijke bevoegdheid aan het bestuur van de centrumgemeente. Er is geen sprake van delegatie, de bestuurlijke verantwoordelijkheid voor de te nemen besluiten blijft bij de afzonderlijke gemeenten.

De “Regeling zonder meer” wordt over het algemeen gebruikt om een *intentie* tot samenwerken vast te leggen. Er is geen sprake van delegeren of mandateren. Zonder aparte overeenkomst voor het inkoopproces betekent dit dat alle afzonderlijke afspraken en bestekken in alle colleges moeten worden vastgesteld. Dat vergt dat iedere gemeente over voldoende ambtelijke kennis op expert-niveau beschikt om het bestuur te adviseren. Dat geldt ook voor vertegenwoordiging bij de onderhandelingen. Een dienstverleningsovereenkomst op basis van deze regeling vergt dat afzonderlijke bevoegdheden gedetailleerd worden omschreven en vastgelegd.

In verband met heroriëntatie op verdergaande samenwerking, is belangrijk dat de centrumregeling een flexibele samenwerkingsvorm is, evenals de “Regeling zonder meer”; allebei zijn eenvoudig te beëindigen omdat er geen uittredingsprocedure of andere wettelijke voorschriften van toepassing zijn. In tegenstelling tot de “zwaardere” varianten van samenwerking, zoals het openbaar lichaam en gemeenschappelijk orgaan is er weinig sprake van “bestuurlijke drukte” door aparte gremia. Dat komt snelheid van besluitvorming ten goede.

Privaatrechtelijk: overeenkomst

Er is een breed scala van type overeenkomsten, die afhankelijk van het concrete doel eenvoudig zijn op te stellen. Denk aan dienstverleningsovereenkomsten, service level agreements, opdrachtovereenkomsten, beheerovereenkomsten enzovoorts. In de regel ontstaat hiermee een opdrachtgever-/opdrachtnemer-relatie tussen de betrokken gemeenten. Zo kan bijvoorbeeld een privaatrechtelijke raamovereenkomst worden gesloten met een gemeente binnen de regio (een soort van centrumconstructie), waarna de afspraken uit de raamovereenkomst worden uitgewerkt in dienstverleningsovereenkomsten met de regiogemeenten.

Privaatrechtelijke overeenkomsten bieden flexibiliteit en maatwerk, ten aanzien van besluitvorming, sturing, opdrachtgeverschap. Voor concrete doeleinden, zoals inkoop, zijn zij eenvoudig op te stellen. De private samenwerking vertoont, afhankelijk van hoe het opdrachtgeverschap contractueel wordt vormgegeven, in meer of mindere mate gelijkenis met de publieke samenwerking.

De besluitvorming

Zowel de centrumgemeente regeling als de “Regeling zonder meer” vinden hun grondslag in de WGR (respectievelijk artikel 8 lid 3 en artikel 1). De raad moet formeel toestemming verlenen voordat college en/of burgemeester deze samenwerkingsvorm aangaan. De raad mag die toestemming echter alleen onthouden als de regeling in strijd is met het recht of algemeen belang.

Het college is bevoegd om privaatrechtelijke (bestuurs-)overeenkomsten aan te gaan (artikel 160, lid 1.e). Dan geldt in principe alleen de inlichtingenplicht conform gemeentewet (artikel 169, lid 4). Als een privaatrechtelijke overeenkomst echter ingrijpende gevolgen heeft voor de gemeente, moet het college de raad informeren voordat het de overeenkomst sluit.

Risico's van de regelingen

- a. Met de lichte juridische constructies ontstaat niet vanzelf een gezamenlijke verantwoordelijkheid voor het inkoopproces zelf en de uitkomst ervan. Besluiten worden in de afzonderlijke gemeenten genomen. Dit draagt het risico op verstoring en vertraging in het inkoopproces als gemeenten zich vrijblijvend opstellen en willen “terug-onderhandelen”. Gezamenlijke verantwoordelijkheid wordt pas gecreëerd met contracten en overeenkomsten.

- b. Bij zowel de “Regeling zonder meer” (op publiekrechtelijke basis) als de privaatrechtelijke samenwerkingsovereenkomst bestaat bovendien het risico op onduidelijkheid over wie wat gaat doen. Daarom vergen beide regelingen dat de gemeenten het opdrachtgeverschap contractueel eenduidig vastleggen.
- c. Samenwerking op publiekrechtelijke basis bevat “vanzelf” publiekrechtelijke waarborgen (voor gebruik bevoegdheden, besluitvormingsstructuren, beïnvloedingsmogelijkheden, repressief toezicht, democratische controle en openbaarheid) van toepassing zijn. Bij een publiekrechtelijk convenant / overeenkomst verloopt de geschilbeslechting via het publiekrecht (de bestuursrechter). Bij de “Regeling zonder meer” geldt dit overigens alléén als de regeling expliciet artikel 1 WGR aanhaalt. Voor een privaatrechtelijke overeenkomst moeten deze waarborgen afzonderlijk worden benoemd en vastgelegd. In dit proces bestaat het risico dat een discussie over de noodzaak en de omvang van waarborgen vertraging oplevert bij de voorbereiding van de overeenkomst.
- d. De centrumgemeente is vooral een passende samenwerkingsvorm als een gemeente voor een bepaalde taak de werkprocessen goed op orde heeft. Zo maken gemeenten gebruik van de specifieke sterke punten en expertise van één van de partners. Daaruit ontstaat echter ook het risico dat de gelijkwaardigheid tussen gemeenten onder druk komt te staan omdat werkwijze en cultuur van de centrumgemeente bepalend worden bij het inkoopproces, en omdat afhankelijkheid ontstaat (van de kennis) van de centrumgemeente. Bij grote(re) gemeenten kan het kostenniveau hoger liggen. Actieve kennisoverdracht en -deling, evaluatie van onderhandelingsstrategieën, werkwijze en kostenniveau zijn belangrijk. De centrumgemeente moet ervoor zorgen dat er geen ‘afstand’ ontstaat met de omliggende gemeenten. Het zorgen voor betrokkenheid van bestuurders van de gemeenten in de samenwerking, is een belangrijke opgave voor de bestuurders van de centrumgemeente
- e. De “Regeling zonder meer” past vooral als gemeenten maximale ruimte voor eigen beleidsvrijheid en lokale keuzes willen houden. Als zij deze ruimte tijdens het inkoopproces feitelijk gebruiken en eigen wensen inbrengen die door andere gemeenten niet worden gedeeld, ontstaat het risico dat zorgaanbieders, vooral kleine, gemeenten uitsluiten van hun zorgaanbod. Daarnaast ligt hier een risico op versnippering of vertraging in het proces omdat gemeentebesturen de onderhandelaars verschillende opdrachten meegeven die één voor één bestuurlijke besluiten in alle gemeenten vereisen over de gevolgen van specifieke wensen voor de inkoop. Bovendien vraagt de advisering over specifieke wensen ten aanzien van de inkoop grote productinhoudelijke en inkoopexpertise bij de ambtelijke organisaties in alle gemeenten.

Conclusie en advies

Publiek of privaat

- **Advies 1:**

Voorkeursvariant: kies een publiekrechtelijke samenwerkingsvorm voor de inkoop 2015.

Alle, ook de lichte samenwerkingsvormen, vergen dat doel, duur, reikwijdte, mandaat en organisatie van de samenwerking worden vastgelegd. Daarnaast zijn de publiekrechtelijke waarborgen, zoals besluitvormingsstructuren, beïnvloedingsmogelijkheden, democratische controle en openbaarheid, van belang. De publiekrechtelijke varianten hebben het voordeel dat zij deze als het ware “vanzelf” bevatten. In principe kunnen de waarborgen ook in een privaatrechtelijke overeenkomst prima worden vastgelegd. Echter, dat vergt afzonderlijke discussie en weging en kan tijdverlies met zich meebrengen. De privaatrechtelijke overeenkomst biedt meer flexibiliteit en maatwerk voor de onderlinge afspraken. Een dergelijke overeenkomst kan “modulair” worden opgezet (gemeenten participeren voor sommige modules wel, voor andere niet) en is in principe een zeer interessant alternatief. We hebben in de regio nog geen ingeburgerde cultuur van “afspreken over **hoe** we samen willen werken”. Het aangaan van een flexibele, modulair opgebouwde privaatrechtelijke overeenkomst vereist of een vanzelfsprekende basis of een flinke tijdsinvestering. De afspraken over inkoop moeten snel worden vastgelegd. In het beleidskader Awbz wordt voorgesteld voor de methode van “bestuurlijk aanbesteden” te kiezen. Het afsluiten van een publiekrechtelijke overeenkomst tussen de regiogemeenten staat deze werkwijze niet in de weg.

(Vrijwillige) centrumgemeente of “Regeling zonder meer”

- **Advies 2:**

Voorkeursvariant: kies ervoor om de bevoegdheid tot onderhandelen voor de inkoop 2015 te mandateren aan medewerkers van een centrumgemeente in de regio.

De Regeling zonder meer biedt maximale vrijheid voor eigen beleid en lokale keuzes, en leent zich daarom prima voor het vastleggen van de *intentie* tot samenwerking. Zij past bij een fase waarin kaders en beleidskeuzes in voorbereiding zijn, en die voorbereidingen worden getroffen vanuit de veronderstelling dat regionale samenwerking op sommige gebieden toegevoegde waarde heeft. Het in-

koopproces verkeert in een andere fase en kent deels andere randvoorwaarden. Het “hoe” moet concreet en specifiek worden vastgelegd nu het inkoopproces dit voorjaar moet starten (de zorgaanbieders hebben tijd nodig om de organisatorische gevolgen van de contractering af te ronden). Voor de jeugdzorg heeft de wetgever ons zelfs verplicht om bovenlokaal in te kopen. Daarnaast heeft de wetgever een overgangsrecht vastgesteld, en heeft bepaald dat cliënten in het jaar 2015 recht op zorgcontinuïteit hebben. Dat bepaalt ook grotendeels de in te kopen producten en het kwaliteitsniveau.

Een “Regeling zonder meer” garandeert gemeenteraden de meeste vrijheid voor eigen beleid en lokale keuzes. De beschikbare budgetten geven voor 2015 echter door het overgangsrecht en de eis van zorgcontinuïteit weinig tot geen financiële ruimte voor lokaal beleid en keuzes. Daardoor kan het democratische voordeel van de “Regeling zonder meer” niet worden verzilverd. Bovendien is het inkoopproces zelf kwetsbaar omdat het de gemeenten aan ervaring en expertise ontbreekt met de inkoop Jeugdzorg.

Zorgaanbieders hebben ook juridische afdelingen. Die kijken met argusogen naar de wijze waarop gemeenten hun opdrachtgeverschap invullen, nu vooral in de fase van inkoop. De ruimte die de “Regeling zonder meer” aan afzonderlijke gemeenten biedt wordt door zorgaanbieders niet per se positief geduid. Zij weten niet op voorhand met wie zij gedurende het proces allemaal moeten onderhandelen. Dat kan bij een tot onduidelijkheid en formeel gedrag leiden, het mandaat moet iedere keer aan de orde worden gesteld en bevestigd. Dat vergemakkelijkt het onderhandelingsproces niet.

Tenslotte moeten bij de “Regeling zonder meer” alle gemeenschappelijk te mandateren bevoegdheden afzonderlijk worden afgesproken. Ieder besluit waarvoor de bevoegdheid niet expliciet is overgedragen aan de onderhandelaar(s) blijft dus een lokale bevoegdheid en ook verantwoordelijkheid. Een dienstverleningsovereenkomst op basis van de “Regeling zonder meer” vergt daarom ten eerste veel voorbereiding in tijd en expertise. Ten tweede wordt het een zeer lijvig en gedetailleerd document met daarbij ook het risico dat mandaten niet zijn geregeld die achteraf wel van belang bleken te zijn.

Bij de (vrijwillige) centrumgemeenteregeling wordt het bestuurlijke mandaat aan de centrumgemeente gegeven om de inkoop te “regelen”, dat wil zeggen de onderhandelingen te voeren namens de overige gemeenten. Het is een vrije keuze of de gemeenten uiteindelijk zelf contractpartij willen zijn of dat de centrumgemeente de contracten “tekent”. Daarbij is in elk geval van belang dat het gebruik van de voorziening lokaal is bepaald.

Als er bestuurlijk voor de centrumgemeente wordt gekozen voorziet de planning dat de relevante inhoud voor het mandaat aan de gemeente voor het zomerreces aan de raden wordt voorgelegd. Dat betreft kwaliteitseisen, voor zover binnen het overgangsrecht en de eis van zorgcontinuïteit mogelijk, en vooral de bandbreedte van tarieven. Om daarover voorstellen te kunnen doen hebben we de definitieve budgetten van het rijk nodig. Daarmee staan de raden binnen de genoemde randvoorwaarden zoveel mogelijk aan het roer waar het om de kwaliteit van de zorg gaat, en bepalen zij de budgettaire kaders voor de inkoop Jeugdzorg en de begeleiding van ouderen en gehandicapten.

Tenslotte is een waarschuwing op zijn plaats: de meeste gemeentelijke organisaties hebben geen ervaring met de inkoop voor jeugdzorg. De kennis daarvoor moet van “buiten” worden aangetrokken. Omdat inkoop een vak is en de risico’s aanzienlijk (de provincie Noord-Holland bijvoorbeeld beschikt over circa 20 fte gespecialiseerde expertise voor de inkoop van Jeugdzorg), is het verstandig om alle beschikbare, ook externe, expertise en ervaring optimaal te bundelen, en om voor de regionale inkoop van de zwaardere jeugdzorg en 2e lijns –taken ex Awbz gemeenschappelijk één centrumgemeente aan te wijzen.

Wie wordt de centrumgemeente voor de inkoop Jeugdzorg en begeleiding Awbz voor 2015

- **Advies 3:**

Voorkeursvariant: de gemeente Alkmaar aan te wijzen als centrumgemeente

Als laatste is van belang welke gemeente de rol van centrumgemeente vervult bij de inkoop jeugdzorg en begeleiding ex Awbz. Belangrijk zijn in elk geval een goed functionerende werkwijze van het inkoopende organisatieonderdeel, waarin ook de ambtelijke samenwerkingsrelatie is geborgd tussen de centrumgemeente en de andere gemeenten (kennisdeling, informatievoorziening etc). De centrumgemeente moet beschikken over voldoende expertise (juridisch, inkoopstrategisch en -technisch) en politiek-bestuurlijk gezag. Relevant is daarnaast regionale “bestuurlijke dekking” met korte lijnen naar de lokale besluitvormingsroutes als bestuurlijke besluiten noodzakelijk zijn. In PORA’S of BT kan deze bestuurlijke dekking georganiseerd worden.

Voor de complexere inkooptrajecten zoals huishoudelijke hulp en regionaal vervoer heeft de gemeente Alkmaar eerder, bestuurlijk en ambtelijk naar tevredenheid, namens de regio met de aanbieders onderhandeld.

Daarnaast heeft Alkmaar recentelijk specifieke expertise aangetrokken op het gebied van inkoop voor onder andere jeugdzorg. Deze expertise kan ten goede komen aan de regio. Het risico is aanwezig dat de "grote broer" met enig wantrouwen wordt bekeken (wie betaalt, bepaalt). Het risico op scheve machtsverhoudingen valt echter in het niet bij het risico dat onervarenheid en gebrek aan kennis tot foute beslissingen bij de inkoop leidt met mogelijk verstrekkende gevolgen voor het zorgaanbod in alle gemeenten.

Een mogelijk alternatief is dat een van de andere gemeenten de rol van centrumgemeente op zich neemt. Dat heeft echter alleen nut als deze gemeente over voldoende inkoopexpertise in omvang en kwaliteit beschikt of op korte termijn kan organiseren. Ten tweede is aansluiting bij de regionale projectorganisaties Jeugdzorg en Begeleiding Awbz een vereiste om te voorkomen dat voorbereidingen op het inkoopproces vertragen door de noodzakelijke informatieoverdracht.

Bijlage 2

Wensen en bedenkingen op “Gefaseerde invulling congruent samenwerkingsverband 3D”

Deze bijlage bevat een samenvatting van de wensen en bedenkingen die de diverse raden hebben geuit. Daarbij is aangegeven hoe de wensen en bedenkingen in de overeenkomst voor de inkoop samenwerking of in een later stadium een plek krijgen. Als een wens of bedenking geen plek krijgt is dat beredeneerd

	<i>Tav de voorgenomen besluiten</i>	<i>Andere wensen en opmerkingen</i>
<i>Alkmaar</i>	Volgt lijn college, geen wensen en/of bedenkingen	Geen
<i>Bergen</i>		
<i>Castricum</i>	Zo licht mogelijk, ruimte voor lokale sturing en invloed	Hoe wordt zorgkwaliteit geborgd Hoe maken we financiële afspraken met aanbieders zonder definitieve budgetten
<i>Graft-De Rijp</i>	Volgt lijn college, geen wensen en/of bedenkingen	Geen
<i>Heerhugowaard</i>	Amendement op brief aan de minister van BZK: HHW werkt congruent samen met vijf SRA-gemeenten	
<i>Heiloo</i>	Volgt lijn college, geen wensen en/of bedenkingen	Geen
<i>Langedijk</i>	Volgt lijn college, geen wensen en/of bedenkingen	Geen
<i>Schermer</i>	Volgt lijn college, geen wensen en/of bedenkingen	Geen